

Leg

Fagligt blik

Inspireret af Hanne Hede Jørgensen¹ skaber vi læringsmiljøer, der tager udgangspunkt i børns perspektiver og understøtter børns ret til leg og medbestemmelse.

Legen er det livsrum, der har størst betydning for barnets oplevelse af meningsfuldhed her og nu og for barnets videre udvikling, læring og generelle livsduelighed. Et pædagogisk fokus på leg kan således få betydning for barnets livsmuligheder langt ind i voksenlivet.

I vores forståelse af legebegrebet vil vi fremhæve grundtænkningen i den styrkede pædagogiske læreplan: legen har værdi i sig selv og skal være en gennemgående del af et dagtilbud. Legen skal anerkendes og respekteres og gives betydelig plads i dagtilbuddene. Dette legesyn understøttes af Hammershøj² som fremhæver legebegrebets kobling til både børnesyn, dannelse og børneperspektivet, læring og fællesskaber.

I leg er man kreativ og skabende. Legen fremmer børns dannelse- fordi i leg overskrider man sig selv og ”bliver en anden” man oplever nye måder at være sammen på. Verden bliver større, når man leger. I leg gør man sig erfaringer med at blive ét med de andre og hengive sig til samme stemning. Man oplever intenst samvær og fællesskab, hvor man er sammen for at være sammen og ikke for at udrette noget. Dette er kernen for det sociale menneske og derfor en afgørende erfaring for dannelse af mennesket som et socialt væsen.

Tegn til refleksion og justering af praksis i forhold til leg.

Vi ser medarbejdere, der indgår i og kobler sig til børns leg, fordi det giver børnelivet en ramme, der bliver tryk og meningsfuld for børnene.

Vi ser medarbejdere, der har en legende tilgang til, at mødes med og være i ligeværdig dialog med børn.

Vi ser medarbejdere, der deltager legende i samspillet med børnene.

Vi ser medarbejdere, der tilrettelægger legemiljøer ud fra børneperspektivet.

Vi ser medarbejdere, der er undersøgende på børnenes legeevner og hvilke legefællesskaber de indgår i.

Vi ser medarbejdere, der har blik for at børn er i forskellige lege stemninger, så som glid, skift, overskridelse og fremvisning (hengivende hed, højspændt, euforisk, opspændt) da det giver gode fællesskabs oplevelser.

Praksisfortællinger:

Dagpleje:

Jeg leger med to børn i legeværelset. E på næsten 3 år, inviterer mig på mad og kaffe i vores legekøkken. Jeg får serveret en tallerken med brød på. Han hælder kaffe op i en kop fra en kande, han varmer den først lige op i ovnen. Jeg fortæller, at kaffen er meget varm og må puste på den. Han fylder den løbende op fra en usynlig ”hane” i reolen. E finder lagkage frem, som også bliver varmet i ovnen. Jeg fortæller ham, at flødeskummet på lagkagen vil smelte i ovnen. Det siger han er ok. E stabler mad oven på hinanden, brød, salat, tomat og agurk. Jeg viser ham, hvordan han kan skære det igennem med en kniv. Han smiler og virker optaget af det jeg viser ham. L, der er 1½ år yngre, sidder ved siden af og kikker på. Han virker interesseret i det. Han begynder også at hente en kande og hælder noget op til mig. De er begge optaget af at servicere mig

¹ Hanne Hede Jørgensen ”Den styrkede pædagogiske læreplan, grundbog til dagtilbudspædagogik” Kap

² Hammershøj ” Hvorfor legen er vigtigere end nogensinde”.

og vi leger i længere tid. De efterfølgende dage tager børnene initiativ til samme leg og servicerer mig sammen.

Vuggestue:

Jeg sidder på gulvet sammen med C han er 2,5 år. Vi leger med Legotog og finder togskiner frem. Jeg spørger ham, om vi ikke skal lave en togbane, Jo! siger han og rejser sig, jeg kigger efter ham og tænker hvor mon han vil hen?

Han begynder at finde små stole frem og sætte dem på række, jeg spørger om jeg skal hjælpe, så vi kan komme ud at kører. Det må jeg gerne og snart har vi rigtig mange pladser.

Vi sætter os og begynder at køre og de andre børn på stuen kigger og bliver nysgerrige. De største kommer her og spørger om de må køre med, C siger; ja det må gerne. De hopper om bord og så kører vi. C er togføreren. Der kommer flere børn til og alle er med. Hvor skal vi tage hen? Til stranden, toget kører til stranden og vi står af.

Jeg spørger hvad har vi med på stranden? Håndklæder - svømmevinger - madpakker - drikkedunk.

Vi tager en tur i vandet, det er koldt men alle kommer i og vi tager en svømmetur og kommer op af vandet og bliver tørret, spiser madpakker.

Vi når ikke flere steder den dag, men har siden taget mange ture til Legoland - badeland- forbi en bondegård med dyr - zoo- legeland. (Gitte, pædagogmedhjælper i Herslev børnehus)

Børnehave:

Jeg er på legepladsen ved siden af kælkebakken. V kommer hen til mig med en pind og siger “ fiskestang” Jeg finder nogle lange barktrævler, binder en fast på V’s pind. Han bliver glad og bruger fiskestangen i den gravede grøft. Kort efter kommer Søren og V’s søster og kigger på.

S lader som om han falder i vandet., V træder ud på et bredt bræt som ligger hen over grøften, rækker ham sin pind og siger: “ hold fast” S bliver hjulpet op af “vandet” Jeg roser V og siger: “ Wau! god ide, godt klaret V” Så vil S og M også gerne have en fiskestang... de finder hver en pind og jeg binder barktrævler på. De skiftes herefter til at falde i vandet, grine, råbe hjælp og hjælpe hinanden op. Legen er ved at ebbe lidt ud da jeg i den gravede grøft får øje på lille trærod. Jeg peger og råber fang “ blæksprutten” De griner og råber “ ud på broen, ud på broen”

Flere børn har fået øje på vores leg og kommer og beder om en fiskestang. Jeg beder børnene om selv at finde en pind. Mens jeg har travlt med/ optaget af at finde barktrævler og binde dem på, står “ fiskerne” tæt omkring grøften og på broen. (der er efterhånden 8 – 10 børn med “naturfiskestænger” En af børnene finder en træstub, smider den i vandet og råber “stor fisk” nogle jubler, nogle råber nej.

Jeg ser A fange “blæksprutten” med hænderne og smide den væk. Jeg stopper ham og beder ham om at smide” blæksprutten” i vandet igen. Han ser vredt på mig, giver sig til at græde højlydt og løber væk. Jeg går efter ham, prøver at trøste ham og snakke med ham om situationen, han afviser, græder endnu højere og vrider sig løs. Det varer ca. 10 min. Inden han vil trøstes og vi kan snakke. Han ville smide “blæksprutten” væk, fordi den var farlig.